

Gidenlerin Ardından

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 01 Temmuz 2024

“Sen biliyor musun acaba giden neden böyle büyük özlenir.”(Bülent Parlak)

Aldatmaca olsaydı keşke gidip de dönmeyenlerin öyküsü...

Ah, içimin her burkulduğunda

Koluma takılası burma bilezikler

Ruhumun ve aşkımin tortusunda saklı gidip de dönmeyecekler.

Ve söyle bana:

Hangi rengin özlemi saklı semada?

Hangi ön söz ve öz veri kapaklandığı kadar yere

Sözcükler midir yüreğin hem redifi hem neferi?

Ah, aksayan ayakları kalemimin,

Nalı diken şiirlerim

Bense onları sevgiyle özenle nasıl da bir bir dikmişim

Akabinde gözlerimi dikip de uzaklara

Bilsem de tuzağa düşeceğimi

Varsın olsun yıldızlar kadar uzaktan seveyim seni?

Sencileyin bir rota.

Bencileyin bir nota:

Hem gam dolu hem de rüya

Elbet notaların ağır yükü

Sağır Sultanın kulağına kadar giden haykırışlarımın özü

Bazen fısıltı babında

Ve nice çekince dolu

Riyaların değil vidaların gevşediği

Gerçeklerin değil rüyaların eşleştiği

Bazense tohuma kaçan bir v/eda

Geçkin kadınlar

Geçimsiz gün ışığı

Gecede konaklayan yalnızlığımı

Kilit altına da aldığım kadar isyanlarımı

Ve yakarışımı kodlayan

Ve de kollayan mademki yüce Tanrı

Aşkı hibe ettim yetmedi
Tasfiye ettiğim yüreği yine de incinmedi
Tahliye edemediğim kadar senden beni
Ruhumda titrek mum ışığı
Gazellerin saklı akvaryumu
Düşse kalka büyüyen bir çocuk da olmadığmdan mıdır hani?

Düş misali serptiğim yıldızın tozu
Ruhumun dikiz aynası
Yeşeren gözlerimin yaşına eşlik eden nazı
Eksik etmediğim niyazı
Nolur kabul etsin Huda

Bir hazan
Bir de hüznün öyküsü
Öykündüğümse ölümcül bir güdü
Gidenlerin ardından yazmaya doyamadığım kadar da ölümü
Ön sözü doğum sancısı olsa ne ki öykümü
Sona taşıyan bir gülü külünden yeniden doğdu diye mi
Sürgün etmeli başka başka şiirlere

Bir ütopya olsa bile mutluluk
Yaş alan değildir her şiir her vecize
Yas alan yasa mahiyetinde de sevdi mi insan biteviye...